

2012. december

Egressy Tükör

Egressy Gábor Két

Tanítási Nyelvű

Szakközépiskola

diáklapja

Tartalom

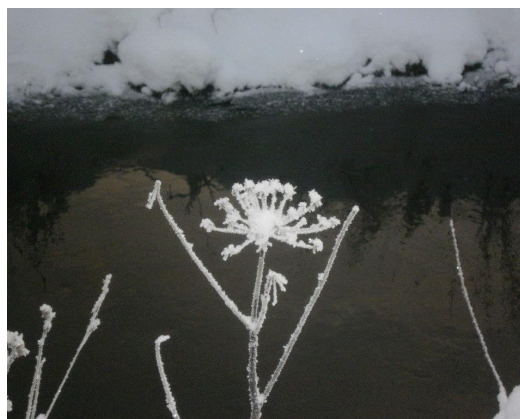
*Katonasuli az elmúlt hónapokban-
fényképes beszámoló*

Színházi élményeink

Szalagavató

Versenyt

Ünnep

Felelős szerkesztő: Szalayné Kelemen Ildikó

Szerkesztő : Fürstingerné Juhász Márta

Az újság készítésében részt vettek : Bencze Dániel, Grigoreff György, Doba Nikolett,

Dobi István, Kozma Róbert

Katonasuli

Biztonságpolitikai konferencia októberben

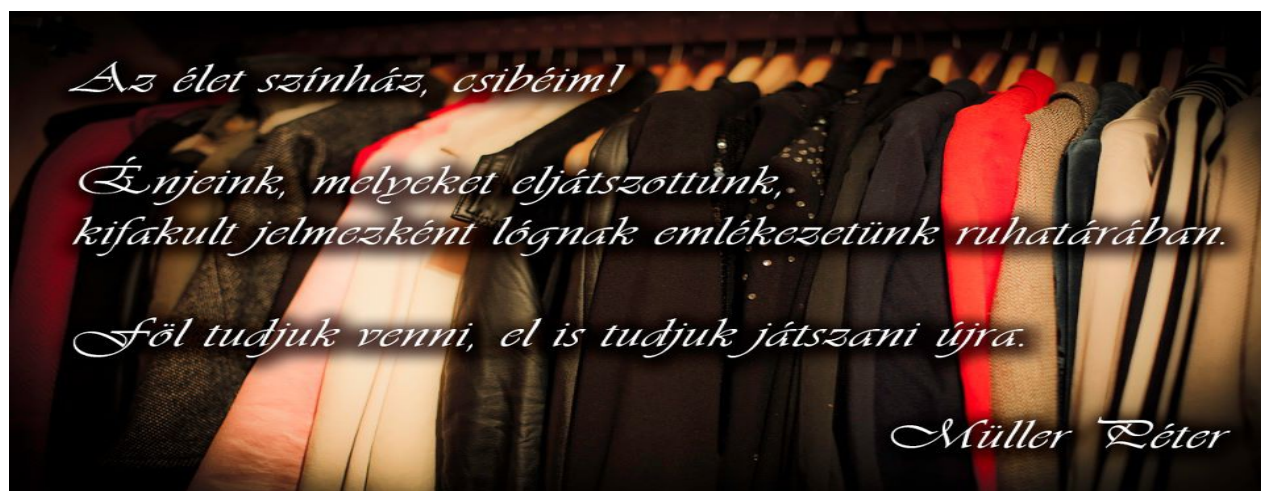
A Mátyásfüldi Logisztikai Központban

A projektnapon

Színházi élményeink

Az ősszel két diákunk vett részt a Vígszínház nyílt napján, Kern András koncertjén és a színház bejárásán.

A Rómeó és Júliát látta a Vígszínházban a 11. e osztály.

A 11. h osztály a József Attila Színházba ment az érdekes című Komámasszony, hol a stukker? c. darabon nevetni.

A 10. k osztály másik Shakespeare-darabot választott, ők a Tévedések vígjátékát nézték meg a Vígszínházban.

A 11. c osztály a Kolibri Színházban vett részt egy érdekes, interaktív darab előadásában, a Mario és a varázsló című előadáson.; s rá 1 hétre igen élvezték a darabhoz kapcsolódó drámafoglalkozást, melyet a színházból érkező drámapedagógus tartott az osztálytermükben.

A KÖR c. színházi verseny résztvevői az Örkény Színházban az Ibsen-darab újragondolásán hökkenhettek meg, Mi lett Nórával, miután elhagyta a férjét? volt a színdarab címe. Utána feltehették kérdéseiket a rendezőnek és a színészgárdának a közönségtalálkozón.

A c osztályokból 20 diák érkezett decemberben a Vígszínház premierdarabjára, a Zöld kilencesre.

Úgy tűnik iskolánkban bőven akad a kultúra ezen ágára éhes diák. Hamarosan új osztályok vágnak neki a pesti színházak felderítésének. Az Operettszínház Abigél előadására kértek jegyet Fehér Ildikó tanárnő szervezésében, ill. Kollár tanárnő osztálya a Kolibri Színház Lilla története című előadására lett kíváncsi.

Remélhetőleg a KÖR- versenyben is sikeresen veszünk részt 6 fiatallal, s máskor is kapunk meghívást közönségtalálkozóra vagy színházbejárásra. A Katona Színházba beérkezett válaszainkra így hangzott a reakció: „lelkesezésünk őket is lelkesíti és inspirálja,,.

Rómeó és Júlia

Mi is jut eszünkbe, ha meghalljuk a Shakespeare nevet? Tízből kilenc ember azt válaszolná, hogy Rómeó és Júlia tragédiája. A kérdés csak az, hogy vajon értjük-e a régebbi fordításokat. Sokan nemet mondanának. Hiába vonzó maga a történet, ha megértése meghaladja képességeinket.

E probléma szerencsére nem áll fel Varró Dániel fordításában. A mű nyelvezetét a mai fiatalokhoz igazította a költő, hogy minél könnyebb legyen képet alkotnunk a szereplőkről, minél jobban olvassunk a sorok között, sőt ennél jóval többet sikerült megvalósítania. Az első felvonás jelenetein jókat nevethetünk. Bőven lesz részünk nevetésben, ám ez is egy fordítás, csupán közérthetőbb formában, így az eredeti mű legfontosabb pillanatait is sikerült színpadra vinni, igaz, „álruhába” öltöztetve. Mit is értek itt „álruha” alatt? Nos, a díszlet korántsem történelmi, hisz láttunk autót, robogót, sőt még a mozgó háttérrel is projektorral vetítették ki. Csak azt bánom, hogy a színészeket nem ismertem ez ideig, pedig sikerült igencsak hitelesen alakítaniuk. Lehet, hogy nem ezt vártam a darabtól, mikor helyet foglaltam a nézőtéren, de elmondhatom: kellemes csalódtam.

Shakespeare ide vagy oda, a régi fordítások mára már igencsak elavultak. Ha az ember nem érti, amit hall és/vagy olvas, nehéz lesz megszerettetni vele az adott művet. Ha saját nyelvezetére fordítjuk, hamar elszakad a számítógéptől (meg miegyébtől), majd rohan, hogy jegyet vegyen az új Rómeó és Júliára, mert tudja, hogy ezt bűn volna kihagyni.

Írta:

Bencze Dániel

11.e

Versenyek

Doba Nikolett beszámolója a történelemversenyről

Idén november 15-én került megrendezésre az iskolai történelmi vetélkedő. Az előkészületek viszont már jóval korábban megkezdődtek, ugyanis mind a diákok felkészülése, mind a verseny összeállítása nem kis időt vett igénybe.

A téma az ókori és az újkori olimpiák története lett, ezen belül kellett meghatározott forrásokból jegyzeteket készíteni, amit a verseny során segítségnek használhattunk.

Ráadásásként minden csapatnak kellett készítenie egy rajzot, makettet, vagy szobrot, ami valamilyen formában kapcsolódik az olimpiához.

A megadott időpontban összegyűltünk a kijelölt helyen, majd meglepetésünkre átvonultunk két számítástechnika-teremhez, s a feladatokat számítógépeken kezdtük megoldani.

Több feladat-típus is volt, keresztrejtvény, mondat kiegészítő, olimpiai kabalák, helyszínek felismerése, s ki-ki a saját felkészültsége szerint töltögette őket.

Végül, a megmérettetés után pár nappal sor került az eredményhirdetésére is, s az eredmények a következők lettek:

Az 1. helyet a 11. e osztály lánycsapata szerezte meg.

Izgalmas, színes verseny volt, amit köszönünk a szervező tanároknak, és a fáradalmas előkészületekért pedig a tapasztalatok s a szerzett tudás kárpótoltak minket.

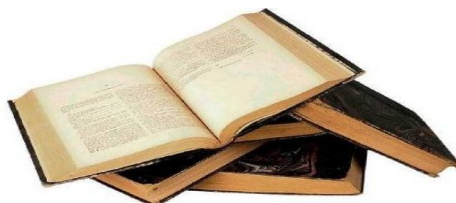
A könyvtári versenyek eddigi eredményeiről:

Az „Olvastál már ma? „ c. verseny első 3 helyezettje A láthatatlan ember fordulóban:

Molnár Péter 12.K

Bencze Dániel 11. E

Herczeg Zoltán 12. E

A Könyvtárhasználati Versenyhez az idén a könyvtárba járó folyóiratok érdekes cikkeiből kerültek ki a kérdések. Mindkét fordulóban jól szerepelt Balázs Odett.

December

- K. R.-

Emberek! Ereszkedjetez tédre
December haragjának éles metszete
Szeptembernek októbere
Októbernek novembere
Ez itt heves versek esőzése
Havas utak gondtalan gondolata
Ez itt Budapest, ahol az emberek
Esőben, s hóban sem restek
Pihenés és meleg ágy
Fülnek sértő disszonancia
Szakmai tapasztalat
Ha talpuk alatt befagy a talaj
Reszket a hóvirág, terpeszkednek
Csekkében eltemetve fekszem
Felteszem az i-re a pontot, ha pont ott
Remegő lélegzetem elvetem
Mert ismerem az áram, a fény, meleg kvintettjét
Önnön létem csak tettet minden földi cselekményt
Belső értéket közvetíték a hideg külvilág felé
Ellenben a világnak nincs szüksége érvényre
Kapkodhatnék a halvány napok, órák, percek után
Az élményeket nem az idő és nem a lét minősíti
Problémák negatív kórusa kalapál az éjben
Széttépve a haldokló napsugarak meleg és merev szögét
Alaktalan vendégként érkezik az éjfél
Tépj szét minden esélyt, tépj szét minden reményt!

Dobi István: KARÁCSONYI VERS

Az adventi koszorún gyertyaláng lobog,

A szívünk ma békében dobog.

Hisz ma van karácsony napja,

Minden gyerek ajándékát megkapja.

A világ megnyugszik elcsendesül,

Minden család ünnepi asztalhoz ül.

Meghitten beszélgetnek, boldogan nevetgélnek,

S az ünneptől egész évre békét remélnek.

Az ablakon kinézve a havat látják,

A hóemberépítést alig várják.

Gyertyát gyújtanak, hogy meghittebb leszen a nap,

S karácsonyfaköré gyűlve kiderül ki mit kap

Az ajándékoknak egyaránt örülnek felnőttek, s a
gyerekek,

Mert a karácsony lényege mégis csak a szeretet.

Szalagavató

Az Egressy Gábor Két Tanítási Nyelvű Szakközépiskola szalagavatójára idén 2012. dec. 13-án került sor, melyet Mátyásföldön a Corvin Színházban rendeztek meg.

A két műsorvezető a 10. k osztály tanulója volt: Illés Balázs és Veress Gergely. Weöres Sándor gondolataival nyitották meg az ünnepi alkalmat.

„Fogalmam sincs, hogy mi lesz az élethivatásom; az ember csak akkor ember, ha másoknak él, és nem saját magának. Érzem nem nagy embernek teremtődtem, hanem arra születtem, hogy jó emberré gyúrjam magamat. Nem kívánok nagy ember lenni.”

Majd az igazgatónő beszéde következett. Mindahány osztályról elhangzott egy kedves, vidám összefoglaló, ezt követték a szalagtűzések, az osztályok bemutatkozó ppt-i, majd a táncok. A felkészülési szünetekben az All right crew tánccduó és Greguss Bence gitárjátéka szórakoztatta a nagyérdemű közönséget.

Az alábbiakban az osztályokat bemutató sorokat olvashatjuk:

12. A

Csendben, szinte észrevétlenül jutottak el idáig. Viszonylag nyugodt négy évet töltöttek el az iskolában, nem voltak nagy balhéik, a kisebbeket osztályszinten kezelni tudták. Négy évvel ezelőtt nagy izgalommal lépték át iskolánk küszöbét, a gólyatáborban már látták, nem is lesz olyan rossz az elkövetkező időszak. Voltak nagyszerű élmények és kemény küzdelmek, végül megfogyatkozva ugyan, de a legkitartóbbak eljutottak odáig, hogy itt állhassanak az ünnepélyes szalagtűzésen.

Nagyon jó hangulatú osztálykirándulásokon vettek részt Debrecenben, és Pécsen. Így utólag meg szeretnék köszönni a kísérő tanároknak, hogy emlékezetessé tették ezeket a kirándulásokat azzal, hogy szemet hunytak az elkövetett csínyek fölött, így lesz mit mesélni majd a későbbiekben. Jó közösséggé váltak, segítik egymást, odafigyelnek egymásra, sokszor szabad idejüket is együtt töltik. A kezdeti nehézségek után összeszokott a csapat. Ehhez azonban kellett egy mindig

mosolygós, nyugodt természetű osztályfőnök, aki saját fiai mellett őket is szinte gyerekeiként kezelte. Ők magukat tényleg gyerekek tartják, akiknek még nem sikerült felnőniük, bár igazán nem is nagyon akartak. Teljesen ki akarják használni a hosszúra nyúlt, boldog gyerekkort.

A következő félév még tartogat sok tanulást, megmérettetést, azt azonban remélik, hogy nagy meglepetések már nem érik őket. Aztán mindenki számára jöhet az ünneplés és felszabadultság érzése. Ehhez az elkövetkezendő hónapokban minden energiájukat mozgósítani fogják.

12. S

Halmazottan hátrányos helyzetű osztályunk, amely jobb sorsa lett volna érdemes.

Maroknyian vannak, akik elszántak, akik ha török, ha szakad, megszerzik az érettségit. Sajnos nem siker sztori a sportklub és az iskola együttműködése, ami nem az iskola és az itt álló tanulók hozzáállásán bukott meg. Ezzel az osztállyal többet foglalkoztunk az elmúlt években, mint a másik öttel együttesen. Esetükben a sport felülírta az összes egyéb elvárást, így sokan kerültek be az osztályba, akik csak a sport tehetségük miatt nyertek felvételt. Az álmok és vágyak nem találtak a realitással. Ahogy a sport kiment alóluk, nagyon nehéz lett őket kezelni és fejleszteni. Nagyon különböző értékrendet képviseltek, nehezen fogadták el, hogy vannak normák, amik szerint az iskolában viselkedni kell. A célunk az volt, hogy

mentsük azokat, akik menthetőek. Sokan nem akarták, hogy mentsék őket, ők elmentek. Sokat mi küldtünk el, sokan megbuktak. Néhányan még vannak, akiknek menniük kell... a folyamat nem állt meg. Az osztályfőnök jó szívének, megértésének és türelmének köszönhető, hogy ők még mindig itt vannak. A megmaradt maroknyi csapat elszánt, minden erejüket összeszedve tanulnak, most már egész jó órákat is lehet náluk tartani, értük érdemes csinálni. Érdeklődők, tisztességesek és kedvesek, ők feleltetik el velünk időnként, hogy mi mindent hagytunk magunk mögött az elmúlt években.

Az osztálynak minden erejére szüksége lesz, hogy helytálljon a továbbiakban, ehhez az iskola és az osztályfőnök ígéretéhez híven minden segítséget megad.

13. E

Összetartó, jó osztályközösség alakult ki az évek alatt. Mindenkinek van haverja, barátja, senki nem érzi magát egyedül, vagy kirekesztettnek. Az osztályba járnak kimondottan jó tanulók. Köztudott, hogy Füredi tanár úr 5 éve nem adott jeles osztályzatot az Egressyben, négyest is elvétele, már annak is híre ment, olyan meglepő volt. Ebben az osztályban viszont a dolgozatok között volt egy ötös és két négyes osztályzat, amin maga a tanár úr is roppant meglepődött, többször alaposan meg is vizsgálta azokat, nem tévedett-e a javításnál!

Az osztályban az idézőjeles „nagyok”, azaz az osztályismétlők között van egy, az iskolához nagyon ragaszkodó, hűséges diák, aki már hetedik éve jár ide. Neki biztosan nagyon fog hiányozni a sulis, ha elvégzi!

Az osztály igazi túlélő típus, míg más osztályok lassan elfogytak körülöttük, ők még most az utolsó évfolyamon is 32-en vannak. Valahogy szinte mindenki maradt, összeszedte magát, elővette jól neveltségét, tanulni akarását, ha baj volt. Persze élnek köztük igazi életművészek, akik megfelelően forgatják és szerzik be az igazolásokat és kifogásokat. Kimagyarázzák, megmagyarázzák, elmesélik, újra tervezik, megpróbálják elhíttetni velünk, hogy ők ártatlanok és csak a körülmények esküdtek össze ellenük.

Nem egy csendes, szolid társaság, hangosak, elevenek, időnként zeng tőlük az iskola. Saját jellemzésük szerint kissé nagyképűek, de tudnak jól neveltek, kedvesek és viccesek lenni. Önértékelésük igazán fejlett, magukat egytől-egyig jóképű, sármos, izmos pasinak tartják és az egy szem hölgyet pedig kétségtelenül a legkedvesebb, legcsinibb diáklánynak kezelik a suliban.

Az osztályfőnök nagyon gyakorlatiasnak nevelte őket, így mindig, minden helyzetben feltalálják magukat.

12. H

Ha csapategységről beszélünk, akkor azok ők. Az osztályteremben és a pályán is megmutatkozik, hogy minden körülmények között számíthatnak egymásra. Képesek letagadni a kész házi feladatot is, hogy ezzel mentse azokat, akik elfelejtették megcsinálni.

Persze nem a tanulás a kedvenc elfoglaltságuk, bár már szinte mindannyian rájöttek, hogy a sport és a tanulás csak együtt vezet eredményre.

Komolyság? Ezt a szót konkrét jelentésében nem igazán ismerik. Mindenből viccet csinálnak, valószínűleg ezzel oldják a feszültséget, amit a nagy leterheltség rak rájuk. Azonban nagyon céltudatosak, magabiztosak és alázattal viseltetnek a sport iránt. Ennyi bicegő, gipszelt karú vagy lábú, kék-zöld foltokkal tarkított arcú, mégis mosolygós diákot ritkán látni az iskolák folyosóin. De a sérüléseiket is méltósággal és türelemmel viselik. Az osztályfőnökük sok időt tölt velük, keményen igyekszik őket fogni, de ők is gyakran keményen ellenállnak. Állandóan alváshiányban szenvednek, főleg a reggeli órákban nagy teljesítmény munkára fogni őket.

Azonban a tőlük elvárt teljesítmény nyomása ellenére is többnyire kiegyensúlyozottak, intelligensek és szerethetők. Nagy csatáink voltak, de összecsiszolódtunk. Közben felnőttek, jó velük beszélgetni, látni előrejutásukat, fejlődésüket. Öröm őket a meccseiken nézni. A külföldön futballozó két diák magasra tette a mércét. Jó példát mutatnak abban, hogy lehet magas színvonalon sportolni és emellett jól tanulni.

Remélik, hogy közülük sokan első osztályú, de még inkább válogatott szintű diplomás labdarúgók lesznek.

13. K

Idén lett új osztályfőnökük, váratlanul kapták meg őt. Neki is hirtelen jött a dolog, arra készült, hogy egy évig energiát gyűjthet a saját tavaly végzett, nem könnyű osztálya után. De őt akarták, őt ismerték, jól megvoltak vele a szakórákon.

Most mégis olyan érzése van, mintha állandóan hullámvasúton utazna velük. Hol fenn, nagy magasságokban, hol lenn a mélyben. Kreatív, szellemes és nagyon pajkos társaság, akik odateszik magukat, ha kell, de ugyanannyira el is engedik magukat, amikor nem kellene.

Az ötödik évre egész jól összerázódtak, jó osztályközösség alakult ki. Az idei projektnapon nagyon ott voltak, olimpikonunk, Gedó Gyuri bácsi örökre emlékezni fog rájuk. Az osztály szinte az összes diáktípust fel tudja vonultatni, a bohóctól kezdve a stréberig, elég színes a paletta. Az egy szem lány végigszenvedte velük az eltelt évek örömeit és bosszúságait, mégis sikerült megőriznie kedvességét, ártatlanságát és pártatlanságát.

Állandó a jókedv, a móka, kacagás, sajnos akkor is, ha komoly munkát kellene végezni. A tanulásban vannak húzóerők, de a többség jelenleg pauzál, kivár..... vajon mire lesz ez elég? Nagyon mennének már, de most szembesülnek azzal, hogy hová is? Ők a potenciális tovább tanulók, az ígéretesek, a magas színvonalon nyelvet beszélők.

Tény, törés volt nekik, hogy előző osztályfőnökük elment, ő talán keményebben fogta őket. A mostani osztályfőnök a maga impulzív módján másképpen próbál inspirálni, motiválni, kedvesen, mosolygósan, időnként bekeményítve. Talán közvetlenebb a viszonyuk is. De nagyon nehéz az egyensúlyt megtalálni. Energikusak, szeretnek iskolába járni, de nem a tanulás miatt. Fel kellene ébredni.

Talán még nem késő. Optimisták mindannyian. Intelligenciájuk, kreativitásuk kisegíti őket a nehéz helyzetekben is. Szépnek és okosnak látják magukat, akiket a világ tárt karokkal vár.

12. C- Ha visszagondolnak majd középiskolai éveikre, nem a tanulás fog eszükbe jutni. Pedig olyan szakmacsoportokba járnak, amelyek ma a legkeresettebbek a munkaerőpiacon. A négy év alatt sokan átsuhantak az osztályon. Eltöltöttek egy kis időt együtt, aztán eltűntek. A 16 legkitartóbb áll most itt. Ők sem a tanulásban tűntek ki, pörgős, dinamikus osztályfőnökük mellett az iskolai és iskolán kívüli programokat színesítették.

Pillanatképek címen az osztályfőnök versbe szedte gondolatait:

Amikor beléptek tétova arccal,
Aprócska legények telve ambícióval.
Jött a Gólyatábor, szemük lassan kinyílt,
S néha suttyomban már elszívtak egy cigit.
Akadt, ki sírdogált anyukája után,
A vagányok pedig bandáztak délután.
Meg is lett a haszna, jól megcsappant számuk!
Jöttek új vitézek, kikkel volt sok dolgunk!
Projekt-napi versenyeken mindig serénykedtünk,
Palackot gyűjtöttünk, termet rendbe tettünk,
Sütöttünk, főztünk, bio kaját ettünk.
Jártunk külföldön is, beutaztuk Erdélyt,
Iskolákban voltunk, gyűjtöttük az élményt.
Velencében, Padovában templomokba mentünk,
Veronában Júlia erkélyét áhítattal néztük.
Adventkor szívünk többször Bécsbe húzott, ittuk a sok élményt,
Meg a kinder-puncsot.
Sátraztunk Ausztriában, utaztunk cseh földre,
Műsorral készültünk mindig jó előre.
Tavaly bobozni Visegrádra mentünk,
IMAX-moziban úrállomást néztünk.
És a tanulás?
Hát ez kényes téma!
Minden addig jó, még ez nem jön szóba.
Mindig van egy pont, ahol megtorpanunk,
tán csodára várunk, azután folytatjuk.
Maroknyi osztályunk így maradt talpon,
jellemezve őket, most már azt mondom,
Mindegyik férfias, tudatos, eltökélt és bátor
Csak az érettségi áll még tőlük távol!